

Протокол

№

гр. София, 10.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 10.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5413** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 09.41 часа се явиха:

ИЩЦАТА М. Н. Б., редовно призована, не се явява и се представлява от адв. К. С., с пълномощно по делото.

ИЩЕЦЪТ Н. В. Б., редовно призован, не се явява и се представлява от адв. К. С., с пълномощно по делото.

Ответникът СТОЛИЧНА ОБЩИНА, редовно призован, се представлява от юрк. П. М., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, явява се прокурор П. Р..

Страните (поотделно) – Да се даде ход на делото.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА социален доклад, постъпил на 24.06.2024 година.

АДВ. С. - Поддържам исковата молба. Във връзка с определението, с което е насрочено делото, Ви представям платежно нареждане за внесена държавна такса за втория ищец Н. Б. и доказателства – амбулаторен лист и процедурна карта за

проведено лечение на ищцата във връзка със заболяване.

Не съм се запознал с отговора и с административната преписка, въпреки че миналата седмица проверих делото. Предвид обема, бих искал да имам възможност да се запозная с материалите. Да се приеме административната преписка, но предвид нейния обем бих желал да се запозная в цялост със същата. Поддържаме си искането за разпит на един свидетел, който сме осигурили. Той е отвън и моля да го разпитаем. Запознат съм със социалния доклад и моля да се приеме.

ЮРК. М. – Представям отговор на исковата молба, с препис за ищите. Възразявам срещу претенциите, изложени в исковата молба. Поддържам изложеното в отговора на исковата молба, с посочените в него правни аргументи. Да се приемат днес представените доказателства. Административната преписка е в цялост.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам доказателствени искания. Да се приемат днес представените писмени доказателства.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с исковата молба.

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото социален доклад, представен на 24.06.2024 година.

ПРИЕМА днес представените от страните писмени доказателства.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищите в 14 дневен срок от днес, с писмена молба по делото, да заявят становището си по днес представените от ответника писмени доказателства, с оглед възможността за оспорването им.

В залата се въведе свидетеля, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ, както следва:

Б. К. В. - 54 години, неосъждан, без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност съгласно чл. 290 от НК, обеща да каже истината.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Б. К. В..

АДВ. С. – Моля кажете на съда, познавате ли М. Б. и Н. Б., от къде и в какви отношения сте с тях?

СВИДЕТЕЛЯТ - Познавам М. и Н.. Малко след раждането му, живеехме на семейни начала с майката, след което се разделихме. През което време до настоящия момент включително, се влюбих в детето, обичам го, грижа се за него. От там го познавам. В частност, се грижа за детето.

АДВ.С. – Известно ли Ви е какво е здравословното състояние на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ - Детето е болно от спинална мускулна атрофия, което означава, че мускулите му атрофират, неподвижно е. Умствено е съхранено на 100%. Тоест, главата му работи на сто процента. Това е физическото му състояние. Психическото му състояние мога да го определя като най-доброто възможно за дете в такова положение. Да кажа – по-добро не съществува. Това, което се случва в училището му, благодарение на лицата, които смятам, защото те носят персонална вина. Според мен с действията си, със заключенията си, лъжите си в това число, има голяма опасност да унищожат това, което съм постигнал с това дете, което не мога да позволя с цената на каквото и да е. Фактите са следните. От 7 години детето е в училището. Сляп трябва да си, за да не знаеш, че това дете се нуждае от специални средства за придвижване.

Защо не е изградено, най-вероятно госпожата до мен ще каже. Това нещо е скрито зад редица становища. Чувствам се длъжен да кажа, че когато става въпрос за инвалидни деца, с увреждания, неизбежно става въпрос за пари. Тук случаят не е такъв категорично, защото в нарочно писмо от кмета преди двадесетина дена, му казах, че ако изпълни задълженията си и да изгради една рампа, която по думите на предишния кмет – „Абсолютно всичко е готово“, също така то е видно, просто ще оттегля иска си и няма да губя времето, Вашето, на адвоката, на госпожата, включително и своето. Той не беше така благоразумен да изпълни моята молба. Това е естествено негово право и такова решение е взел. Какво искам да се спре. Неизграждането на рампа за детето ми, говорим за подвижна рампа, е скрито най-малкото зад становища, които аз съм поискал от общината да ми бъдат представени и те ми отказват. Просто ми казват какво гласят. Едно от становищата е, че стълбищната клетка е изградена по стар стандарт и не позволява изграждането на такова съоръжение. За да бъде конкретен и категоричен и да мога да подкрепя думите си някакъв вид доказателства, мога да заявя категорично следното, че по-подходящо стълбище в Република България не съществува. Някой експерт може да каже, че не е подходящо, но по-подходящо не съществува. Това го приемам като подигравка към себе си. Искам да посоча някои факти. Едно от становищата на незнайно кой, държа да подчертая, че съм поискал да ми посочат лицата, длъжностните, които да са ги взели тези становища, не за да влизам в противоречие с тях, а просто коментирам, защото се надявам, това да не е с някаква злонамерена цел, а просто да се е объркал някой експерт, случва се. Въпреки това не съм могъл да разбера кои са тези хора. Едно от експертните становища е, че това нещо ще пречи на евакуацията. Не може да не прави впечатление следното нещо. Стълбището, което според експерта ще пречи на евакуацията, изобщо не се използва от деца. Вратата е тотално заключена, а те са две, само аз имам ключ, децата нямат ключ и ако трябва да се евакуират, не знам как ще стане.

И тук прозира нещо, не знам, Вие може би ще го облечете в юридическа форма, нещо което за мен е, чисто човешки казано, е отвратително. Кое е отвратителното? При положение, че някои други деца не може да се евакуират, а моето? Искам просто един, два факта да ви посоча. Те са стотици, един е, който изрично го посочих на кмета, че не искам да се стига до тук, искам просто да си изпълни задълженията. Но той не бе така добронамерен. Всички най-вероятно помните, имаше бомбени заплахи по училищата, някакви идиоти си правеха майтап. Отвратително е всички деца да излязат навън, само моето дете да остане в училището. Това е жив случай. Въпреки това отношението към изграждането на тази рампа продължава. Според мен това е социопатия. Другото, което е необходимо. Може да има някакво обяснение, надявам се да не се стига до там, да разтълкуваме действията. Рампата, по която детето всеки ден ходи на училище, се намира точно под един улук, който има дупка с размера на палеца. Само че, когато вали сняг и дъжд и от тази дупка точно върху нея по средата ѝ, геометричната ѝ среда, от където и да го погледнете, тече вода. Когато е студено, водата замръзва. При опит от моя страна с предишния заместник кмет, аз с кой ли не контактувам там, всичките ме лъжат. Най-обидно се държи една госпожа, казва се Б. Ш., която по неизвестни причини ми предложи, тя да ми даде парите, само че не могла за рампата при положение, че аз никога не съм ѝ искал пари. Нямам нужда от пари. Аз го приемам това като подигравка. В случай, че поставите моите думи под съмнение, мога да представя перфектни доказателства за тях. Та, за рампата говорехме, което е необяснимо, да не кажа отвратително. Посочвайки на кмета, че

тази рампа тече, има една дупка на улука, той в обясненията си казва, че иска пари за ремонт на покрива. Това е същото нещо, все едно да се разбие една муха на стъклото на колата и ти да поискаш да смениш двигателя. Къде е другият проблем, това е повърхността просто. Другият проблем е следният. Когато тече тази вода, тя замръзва. Какво предполага това - сутринта майката отива, сваля детето, поръсва сол (ако аз не съм отишъл преди това), чака ако е заледено (това се случва всеки път когато е студено). Чака солта и след това вкарва детето. Когато вали дъжд, тече на глава на детето и нейната естествено. Това нещо е от 2 години, не от две, от 5 години. Преди 2 години помолих да се отстрани. Говорим за дупка в улука. Разбрах се предишния заместник - кмет да се разбере, две са директорките, които целенасочено не помръдват. Също така съм длъжен да посоча, че за първи път когато поисках от директорката да съдейства за изграждане на въпросната рампа, платформа електрическа, първата ѝ реакция беше: „Ама това е страшно много пари“. Явно е много добър икономист, за парите никой не говори, не ме интересуват. Има стотици програми, включително и такава, която в момента тече към Министерство на образованието, към която по незнайни причини в продължение на 7 години никой не се е обърнал към тези програми.

Аз искам да си възпитавам детето да има респект от институциите. Директорката ни унижава, виждайки, че всеки път го нося до втория етаж на ръце. Започвайки тази учебна година, не мислейки, че ще стигна до тук, просто при чисто човешки разговор и споделих, че се надявам на нейно съдействие да изградим тази рампа. Тя с цялата милостивост на света заяви, че просто времето не ѝ е стигнало от миналата година. Не знам времето ли не ѝ стигна, парите ли не ѝ стигнаха и сега решиха да правят асансьор. В тази насока също така се появи някакъв социален доклад, който меко казано е непълен, защото интервюто на детето беше по телефона, пред мен, майка му и баща му. Това, което каза детето, по никакъв начин незнайно защо не е отразено в доклада, по никакъв. Обратното, в доклада има неверни неща, като посоченият адрес, къде живее детето. Въпроса, с който започна интервюто на детето, не искам да го коментирам, защото според мен, това е повече от подсъдно. Въпросът на социалната работничка, първият беше: „Ти нали знаеш за делото?“ Не твърдя, че съм запознат със социалните порядки, но съм абсолютно сигурен, че едно дете 4-ти клас няма нужда да е запознато с делото. Понеже предугаждах хода на редица институции, та детето беше запознато и учуди социалната работничка с отговора си и той каза, че е запознат, защото наистина ние сме му казали. Кое то само по себе си ни поставя в страшно трудно положение, защото ние не искаме да обясняваме на детето, че институциите и директорката вършат незаконни неща. Но сме принудени по някакъв начин да му сервираме на това малко дете. Просто отношението е унижително и най-неприятното е, че то се задълбочава. Вместо да се погледне трезво на ситуацията и да се види, тук изобщо не коментираме факта, че офертата, която представя директорката на училището е 30% по-скъпа, което съм го посочил на уважаеми кмет от най-обикновената, че е 30 % по-неефективна, написал съм там. Най-фрапантното, недопустимо, той в писмото, „черно на бяло“ отрича това нещо, при положение, че аз съм му представил документи. Аз не искам да влизам в противоречие с нея за това каква платформа трябва да изгради – за 50 000 лева или за 5 000 000 000 лева. Достатъчно програми има и пари, за да изградят каквото искат. Факт е, че те нищо не правят. Отворих дума за социалния доклад и в него е посочено, че майката иска асансьор, това е порнография. Никога майката не е казала, че иска асансьор. Да, тя

може да иска да спечели и от тотото, но тя специално иска достъпна среда. От къде ѝ е хрумнало на тази социална служителка, че майката иска асансьор, при положение, че тя не ѝ го е казала това нещо. Няма да ви описвам, че там е описан режимът за виждане с бащата с детето, като някакъв вид режим. Детето вижда баща си точно както всички хора искат да си виждат бащата. Когато бащата иска и го вижда, и когато детето иска и го вижда – някакъв режим на виждане. Това, което детето описва, че му е неприятно, когато го нося по стълбите. Напъвам се - да, когато вървим по стълбичките, пеем песнички, ама да, беше в 1 клас и 2 клас, можехме да пеем песнички. Не мога сега да вървя аз с пети клас дете и да пеем заедно песнички. Просто не мога да го искам от него, иначе той пееше до сега. Но сега ще спре да пее. Това което е отвратително, ето директорката, не знам плод на некадърност ли е, това което е недопустимо, тя посочва в мотивите си, защото искам от нея поне при положение, че не си мърда пръста да изгради тази рампа, да организира обучението на първия етаж, което е практика в много училища. С цялото си нахалство тя посочва, че видиш ли, децата щели да бъдат лишени от луксовете в по-горните кабинети. Тоест, тя противопоставя интереса на моето дете, с интересите на другите деца, вместо малко от малко съвестта ѝ да се размърда и да каже, че по някакъв начин трябва да осигури това дете да отиде до горните етажи, което би могло да се случи в рамките за 3 месеца, само да си мръдне малкия пръст и да се обади на една фирма по телефона и да не се съобразява с неверните становища, че не може да се евакуират децата. Посочено е безумие.

АДВ. С. – Казахте, че пренасяте детето на ръце между етажите. Според Вас това крие ли рискове за неговото здраве, безопасност и какви?

СВИДЕТЕЛЯТ – Крие огромни рискове за неговото здраве (не знам дали в делото има приложен документ), защото сега му направихме една операция. Сложиха му 16 щифта в гърба и той вече не може да се мърда. Той беше 25 килограма, а сега като е 30 килограма, трябва да го държа като „щека“. Н. се никога да не го изпусна. Аз ще го нося цял живот и ако трябва, ще го занеса до луната, но съм принуден да правя това и да слушам някакви безумни обяснения, базирани на ред безумия. Тръгнах да ви обяснявам за парапета. Има посочено в документите, че видиш ли, парапетът не бил подходящ за тази рампа. Той парапетът има общо, точно колкото осветлението в тази зала. Това ще го каже всеки експерт, с изключение на този на общината. Не виждам какво ги спира тези хора. И това, което е в допълнение, всеки греша. Няма професионалисти изцяло, но аз не виждам грам съвест в тях. Пренебрежителните погледи на директорката, която ме засича, защото по официалните стълби минавам през нея, не са ми приятни. Много са обидни. Не искам да ме презират за добрините, които правя.

АДВ. С. – Според Вас към настоящия момент майката би ли могла безпроблемно да се справя със задачата ежедневно?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не може майката да се справя. По-опасното е, че тя ще тръгне да го прави и това е много голяма опасност за живота на детето, защото тя сецне ли се, докато го носи сега, с този гръбнак, ще му разбие главата в земята. Това е човешка физика. Много е опасно, и за мен е опасно, и за всеки.

ЮРК. М. - Вие визирате кмета на район „Красна поляна“ ли?

СВИДЕТЕЛЯТ - Кмета на район „Красна поляна“, към който съм се обърнал. Посочил съм, че мотивите за асансьора са, меко казано несъстоятелни. Визирам г-жа Б. Ш., която чисто добронамерено я помолих да ми посочи лицата, дали тези становища, с

цел да отида при тях и да има кажа, че са се объркали. Да им посочва по-добри експерти. Но тя ги скри, образно казано. Тоест, отговори ми, че тъй като съм поискал информация по ЗДОИ, там ще ми бъде отговорено. Там, естествено, не ми беше отговорено. Въпросът е, че не искам конфронтации, а искам да се изясняват фактите. Може да не съм прав. Добре, това дете не заслужава рампа – при това положение ще си го взема и ще видя какво ще правя. Но да се крият зад някакви малоумия, Безсмислено е, защото аз няма да се откажа. Проблемът е следният. Детето много добре се разбира с дечицата в училището. Имаме златна класна, за разлика от двете директорки и няма да го местим в друго училище.

ЮРК. М. – Исках да доуточним дали е кметът на район „Красна поляна“ или е кметът на Столична община.

СВИДЕТЕЛЯТ - И двамата са уведомени.

ЮРК. М. - Относно МОН, програма, която има, тя е към държавните училища. Тя не поема общинските и би следвало когато те са уведомили директора, кметът на района, те вече да подадат към Столична община и когато е започнала тази комуникация, към подаването на Столична община съм приложила цялата преписка, която е вървяла. В смисъл, че са започнали и да задействали. Ответникът никога не е оспорвал правото на ищеца да се ползва с достъпна среда. Исках да уточня за кой кмет, защото не се пояснява.

СВИДЕТЕЛЯТ - Не съм специалист. Преди 45 – 50 дни свърши програмата към социалното министерство, която обхваща абсолютно всички институции, които са под държавна опека – общински, пожарникарски. Програмата тогава приключи с излишък от милион и не знам си колко. Мога да Ви представя официална справка към „Красива София“, подраздел „Достъпна среда“ или нещо такова. Тази програма не е единствена. Имало е десетки такива в последните, да кажем, 3 години.

ЮРК. М. – Искам да стигна до истината, защото докладът, получен от директорката Т. Л. твърди, че всъщност детето е учило на първия етаж?

СВИДЕТЕЛЯТ - По непонятни причини за мен директорката Л. лъже, което може да се докаже от абсолютно всички деца, с изключение най-вероятно на учителката в училището. Детето учи на първия етаж, но не през цялото време. Компютърното програмиране е на втория етаж. Най-вероятно е трудно да свалят всички компютри на първия етаж. Не, че няма училища, в които не е направено, но специално капацитетът на тези две директорки е извън тях. Аз ги разбирам. Да, един път в седмицата го качвам. Но Вие пропуснахте да кажете, че докладът, който посочва Л., е на базата на едни експерти, на едни експертизи, че не може да се евакуират децата, че парапетът е неподходящ, че стълбищната клетка не е подходяща. Това нещо просто не е вярно. Напротив, няма по-подходяща стълбищна клетка от тази, не съществува. Броим и тази в Министерски съвет, защото експертът, който каза, те са правили, тази фирма е правила рампата. Това са редица безумни становища, зад които се скрива бездействието. Вече защо се прави това, в един момент парите бяха много за рампа, сега не ставало за асансьор. Това си е тяхна работа. Имат право да кажат и че е сто милиарда, аз нямам нищо против, но да го правят по грамотен начин. Това е изцяло заблуда.

Страните (поотделно) - Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

АДВ. С. - За следващото съдебно заседание ще направя всичко възможно детето да е тук, но не съм сигурен дали родителя ще се съгласи. Знам, че са против.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника в 14 дневен срок от днес, с писмена молба по делото, да заяви становище по днес посочения от свидетеля доклад и да направи доказателствени искания, ако намери това за необходимо.

УКАЗВА на ищците да осигурят явяване на ищеца Н. Б. за постановеното изслушване, съобразно определение № 7981/07.06.2024 година, в следващо открито съдебно заседание.

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 23.10.2024 година от 09.40 часа, за когато страните и СГП са уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.16 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: